

GROZĪJUMI 001-091

iesniegusi Ekonomikas un monetārā komiteja

Ziņojums**Hugues Bayet****A8-0189/2016**

Noteikumi zināmas nodokļu apiešanas prakses novēršanai

Direktīvas priekšlikums (COM(2016)0026 – C8-0031/2016 – 2016/0011(CNS))

Grozījums Nr. 1**Direktīvas priekšlikums****1. apsvēruma***Komisijas ierosinātais teksts*

(1) Pašlaik starptautiskās nodokļu sistēmas politiskās prioritātes aktualizē vajadzību nodrošināt, ka nodokli maksā tajā vietā, kur gūta peļņa vai radīta vērtība. Tādēļ ir ļoti svarīgi atjaunot ticību nodokļu sistēmu godīgumam un ļaut valdībām faktiski īstenot nodokļu **suverenitāti**. Šie jaunie politiskie mērķi ir pārvērsti ieteikumos par konkrētu rīcību, kas saistīti ar Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) iniciatīvu, kura vērsta pret nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (BEPS). Reaģējot uz to, ka nepieciešams nodrošināt godīgāku nodokļu uzlikšanu, Komisija 2015. gada 17. jūnija paziņojumā ir izklāstījusi Rīcības plānu par taisnīgu un efektīvu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu Eiropas Savienībā (rīcības plāns)³.

Grozījums

(1) Pašlaik starptautiskās nodokļu sistēmas politiskās prioritātes aktualizē vajadzību nodrošināt, ka nodokli maksā tajā vietā, kur **tiēk** gūta peļņa vai **tiēk** radīta vērtība. Tādēļ ir ļoti svarīgi atjaunot ticību nodokļu sistēmu godīgumam un ļaut valdībām faktiski īstenot nodokļu **suverenitāti**. Šie jaunie politiskie mērķi ir pārvērsti ieteikumos par konkrētu rīcību, kas saistīti ar Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) iniciatīvu, kura vērsta pret nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (BEPS). Reaģējot uz to, ka nepieciešams nodrošināt godīgāku nodokļu uzlikšanu, Komisija 2015. gada 17. jūnija paziņojumā ir izklāstījusi Rīcības plānu par taisnīgu un efektīvu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu Eiropas Savienībā (rīcības plāns)³ **un tajā atzinusi, ka pilnvērtīga kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze (KKUINB) ar atbilstošu un taisnīgu sadales koeficientu būtu tieši tas**

elements, kas patiesi spētu mainīt „spēles noteikumus” cīņā pret mākslīgas nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas stratēģijām. Ņemot to vērā, Komisijai pēc iespējas drīzāk būtu jāpublicē vērienīgs priekšlikums par KKUINB un likumdevējiem pēc iespējas ātrāk būtu jāpabeidz sarunas par šo būtiski svarīgo priekšlikumu.

Pienācīgi būtu jāņem vērā Eiropas Parlamenta 2012. gada 19. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB).

³ Komisijas Paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei „Taisnīga un efektīva uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēma Eiropas Savienībā: piecas galvenās rīcības jomas”, COM (2015) 302 final, 2015. gada 17. jūnijs.

³ Komisijas Paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei „Taisnīga un efektīva uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēma Eiropas Savienībā: piecas galvenās rīcības jomas”, COM (2015) 302 final, 2015. gada 17. jūnijs.

Grozījums Nr. 2

Direktīvas priekšlikums 1.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(1a) Savienība uzskata cīņu pret krāpšanu, nodokļu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas par svarīgākajām politiskajām prioritātēm, jo agresīvas nodokļu plānošanas darbības ir nepieņemamas no iekšējā tirgus integritātes un sociālā taisnīguma viedokļa.

Grozījums Nr. 3

Direktīvas priekšlikums 2. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(2) Lielākā daļa dalībvalstu kā ESAO

(2) Lielākā daļa dalībvalstu kā ESAO

dalībnieces ir uzņēmumā saistības īstenot 15 rīcības punktus cīņā pret nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu, kas nonāca atklātībā 2015. gada 5. oktobrī. Tādēļ iekšējā tirgus labas darbības nodrošināšanai ir būtiski, lai dalībvalstis kā minimumu īstenotu savas saistības BEPS ietvaros un plašākā kontekstā, rīkotos ar nolūku ierobežot nodokļu apiešanas praksi un nodrošinātu godīgu un faktisku nodokļu uzlikšanu Savienībā pietiekami saskanīgā un koordinētā veidā. Tīrgū, kurā ekonomikas ir lielā mērā savstarpēji saistītas, ir nepieciešamas kopīgas stratēģiskas metodes un koordinēta rīcība, lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību un izmantotu visus maksimāli iespējamus pozitīvos ieguvumus no iniciatīvas, kas vērsta pret BEPS. Turklāt vienīgi ar kopīgiem noteikumiem varētu novērst tirgus sadrumstalotību un darīt galu pastāvošajām neatbilstībām un tirgus kropļojumiem. Visbeidzot, tādi valstu īstenošanas pasākumi, kuriem visā Savienībā ir kopīgs pamats, nodokļu maksātājiem sniegtu juridisko noteiktību par to, ka minētie pasākumi ir savietojami ar Savienības tiesībām.

dalībnieces ir uzņēmumā saistības īstenot 15 rīcības punktus cīņā pret **reālu** nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu, kas nonāca atklātībā 2015. gada 5. oktobrī. Tādēļ iekšējā tirgus labas darbības nodrošināšanai ir būtiski, lai dalībvalstis kā minimumu īstenotu savas saistības BEPS ietvaros un plašākā kontekstā, rīkotos ar nolūku ierobežot nodokļu apiešanas praksi un nodrošinātu godīgu un faktisku nodokļu uzlikšanu Savienībā pietiekami saskanīgā un koordinētā veidā. Tīrgū, kurā ekonomikas ir lielā mērā savstarpēji saistītas, ir nepieciešamas kopīgas stratēģiskas metodes un koordinēta rīcība, lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību un izmantotu visus maksimāli iespējamus pozitīvos ieguvumus no iniciatīvas, kas vērsta pret **reālām BEPS stratēģijām, tomēr pienācīgi rūpējoties par to, lai uzņēmumi, kuri darbojas iekšējā tirgū, joprojām būtu konkurētspējīgi**. Turklāt vienīgi ar kopīgiem noteikumiem varētu novērst tirgus sadrumstalotību un darīt galu pastāvošajām neatbilstībām un tirgus kropļojumiem. Visbeidzot, tādi valstu īstenošanas pasākumi, kuriem visā Savienībā ir kopīgs pamats, nodokļu maksātājiem sniegtu juridisko noteiktību par to, ka minētie pasākumi ir savietojami ar Savienības tiesībām. **Savienībā, kurā ir ļoti atšķirīgi valstu tirgi, visaptverošam visu plānoto pasākumu ietekmes novērtējumam ir izšķiroša nozīme, lai šī kopējā nostāja izpelnītos dalībvalstu plašu atbalstu.**

Grozījums Nr. 4

Direktīvas priekšlikums 3.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(3a) *Saskaņā ar ESAO klasifikāciju tā dēvētās nodokļu oāzes var būt arī pārredzamas, tāpēc būtu jāizstrādā priekšlikumi par to, kā palielināt trasta fondu un tiem līdzīgu struktūru*

pārredzamību.

Grozījums Nr. 5

**Direktīvas priekšlikums
4.a apsvēruma (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(4a) Ir būtiski nodrošināt nodokļu iestādēm attiecīgus līdzekļus, lai tās varētu efektīvi cīnīties pret nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu un tādējādi panākt, ka lielu starptautisku uzņēmumu darbība kļūst pārredzamāka, jo īpaši attiecībā uz gūto peļņu, samaksājamiem peļņas nodokļiem, saņemtajām subsīdijām, nodokļu atvieglojumiem, darbinieku skaitu un pārvaldītajiem aktīviem.

Grozījums Nr. 6

**Direktīvas priekšlikums
4.b apsvēruma (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(4b) Lai pieeja pastāvīgām iestādēm būtu konsekventa, būtiski svarīgi ir panākt, lai dalībvalstis gan attiecīgajos tiesību aktos, gan divpusējos nodokļu nolīgumos izmantotu vienu un to pašu jēdziena „pastāvīga iestāde” definīciju atbilstoši ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam 5. pantam.

Grozījums Nr. 7

**Direktīvas priekšlikums
4.c apsvēruma (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(4c) Lai nepieļautu, ka peļņa tiek neatbilstīgi attiecināta uz pastāvīgām iestādēm, dalībvalstīm būtu jāievēro

ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam 7. pantā iekļautie noteikumi par peļņu, kas attiecināma uz pastāvīgu iestādi, un šo noteikumu pārskatīšanas gadījumā dalībvalstīm būtu attiecīgi jāpielāgo piemērojami valsts tiesību akti un divpusējie nolīgumi.

Grozījums Nr. 8

Direktīvas priekšlikums

5. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

(5) Ir nepieciešams paredzēt noteikumus, kas vērsti pret nodokļu bāzes samazināšanu iekšējā tirgū un peļņas novirzīšanu ārpus iekšējā tirgus. Lai sekmētu šā mērķa sasniegšanu, ir nepieciešami noteikumi šādās jomās: procentu atskaitīšanas ierobežojumi, izceļošanas nodokļa uzlikšana, pārejas klauzula, vispārējs noteikums par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu, noteikumi attiecībā uz kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem un sistēma, kas vēršas pret hibrīdneatbilstībām. Gadījumos, kad minēto noteikumu piemērošana izraisa nodokļu dubultu uzlikšanu, nodokļu maksātājiem būtu jāsaņem atvieglojums, kas attiecīgā gadījumā izpaužas kā citā dalībvalstī vai trešā valstī samaksātā nodokļa atskaitīšana. Tādējādi noteikumiem vajadzētu būt ar mērķi ne vien vērsties pret nodokļu apiešanas praksi, bet arī izvairīties no citu iekšējā tirgus šķēršļu radīšanas, piemēram, nodokļu dubultas uzlikšanas.

Grozījums

(5) Ir nepieciešams paredzēt noteikumus, kas vērsti pret nodokļu bāzes samazināšanu iekšējā tirgū un peļņas novirzīšanu ārpus iekšējā tirgus. Lai sekmētu šā mērķa sasniegšanu, ir nepieciešami noteikumi šādās jomās: procentu **un autorhonorāra maksājumu** atskaitīšanas ierobežojumi, **galvenie pasākumi aizsardzībai pret nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu ar slepenības vai zemu nodokļu jurisdikciju starpniecību**, izceļošanas nodokļa uzlikšana, **skaidra jēdziena „pastāvīga iestāde” definīcija, precīzi transfertcenas noteikumi, „patentlodziņa” režīma sistēmu regulējums**, pārejas klauzula **gadījumā, ja nav stabila nodokļu nolīguma ar trešo valsti, kuram ir līdzvērtīgs spēks**, vispārējs noteikums par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu, noteikumi attiecībā uz kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem un sistēma, kas vēršas pret hibrīdneatbilstībām. Gadījumos, kad minēto noteikumu piemērošana izraisa nodokļu dubultu uzlikšanu, nodokļu maksātājiem būtu jāsaņem atvieglojums, kas attiecīgā gadījumā izpaužas kā citā dalībvalstī vai trešā valstī samaksātā nodokļa atskaitīšana. Tādējādi noteikumiem vajadzētu būt ar mērķi ne vien vērsties pret nodokļu apiešanas praksi, bet arī izvairīties no citu iekšējā tirgus šķēršļu radīšanas, piemēram, nodokļu

dubultas uzlikšanas. *Lai minētos noteikumus pareizi piemērotu, nodokļu iestādes dalībvalstīs ir jānodrošina ar atbilstošiem resursiem. Taču vienlīdz steidzami ir jāpieņem vienots noteikumu kopums par to, kā Savienībā tiek aprēķināta ar nodokli apliekamā pārrobežu uzņēmumu peļņa, nodokļu vajadzībām uzņēmumu grupas uzskatot par vienu vienību, lai tādējādi veidotu spēcīgāku iekšējo tirgu un lai pašreizējā uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmā likvidētu daudzās nepilnības, kuru dēļ ir iespējama agresīva nodokļu plānošana.*

Grozījums Nr. 9

Direktīvas priekšlikums

6. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

(6) Cenšoties samazināt globālās nodokļu saistības, pārrobežu uzņēmumu grupas arvien vairāk mēģina novirzīt peļņu no liela nodokļa jurisdikcijām uz zemāka nodokļa jurisdikcijām, bieži izmantojot paaugstinātus procentu maksājumus. Procentu ierobežošanas **noteikums** ir **nepieciešams**, lai šādu praksi novērstu, ierobežojot nodokļu maksātāja iespējas atskaitīt neto finanšu izmaksas (proti, finanšu ieņēmumu un finanšu izdevumu starpību). **Tādēļ** ir nepieciešams noteikt atskaitāmo izdevumu īpatsvaru, par atsauci ņemot nodokļu maksātāja rezultātu pirms procentiem, nodokļiem, nolietojuma un amortizācijas (EBITDA). No nodokļa atbrīvotus finanšu ieņēmumus nevajadzētu ņemt vērā finanšu izdevumu aprēķinā. Tādēļ nosakot procentus, ko var atskaitīt, būtu jāņem vērā vienīgi apliekamais ienākums. Lai vienkāršotu situāciju tādiem nodokļu maksātājiem, kuriem ir mazāks risks attiecībā uz nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu, neto procentiem vienmēr jābūt atskaitāmiem līdz konkrētai maksimālajai summai, kuru piemēro, ja atskaitījums pārsniedz ar

Grozījums

(6) Cenšoties samazināt globālās nodokļu saistības, pārrobežu uzņēmumu grupas arvien vairāk mēģina novirzīt peļņu no liela nodokļa jurisdikcijām uz zemāka nodokļa jurisdikcijām, bieži izmantojot paaugstinātus procentu **vai autorhonorāra maksājumus**. Procentu **un autorhonorāra maksājumu** ierobežošanas **noteikumi** ir **nepieciešami**, lai šādu **reālu BEPS** praksi novērstu, ierobežojot nodokļu maksātāja iespējas atskaitīt neto finanšu izmaksas (proti, finanšu ieņēmumu un finanšu izdevumu starpību) **un autorhonorāra maksājumus**. **Ar procentu likmēm saistītām izmaksām** ir nepieciešams noteikt atskaitāmo izdevumu īpatsvaru, par atsauci ņemot nodokļu maksātāja rezultātu pirms procentiem, nodokļiem, nolietojuma un amortizācijas (EBITDA). No nodokļa atbrīvotus finanšu ieņēmumus nevajadzētu ņemt vērā finanšu izdevumu aprēķinā. Tādēļ nosakot procentus, ko var atskaitīt, būtu jāņem vērā vienīgi apliekamais ienākums. Lai vienkāršotu situāciju tādiem nodokļu maksātājiem, kuriem ir mazāks risks attiecībā uz nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu, neto

EBITDA aprēķināto īpatsvaru. Ja nodokļu maksātājs ir daļa no grupas, kura sniedz obligātos konsolidētos pārskatus, tad, piešķirot nodokļu maksātājam tiesības atskaitīt lielākas neto finanšu izmaksas, būtu jāņem vērā visas grupas parādsaistības. Procentu ierobežošanas noteikums būtu jāpiemēro attiecībā uz nodokļu maksātāja neto finanšu izmaksām, neatkarīgi no tā, vai izmaksu pamatā esošais parāds radies valstī, pārrobežu situācijā Savienībā vai ar trešām valstīm. **Lai gan ir vispārēji atzīts**, ka uz finanšu sabiedrībām, proti, finanšu iestādēm un apdrošināšanas sabiedrībām arī būtu jāattiecinā procentu atskaitīšanas ierobežojumi, **tāpat ir atzīts arī tas, ka abām minētajām jomām ir īpašas iezīmes, kuru dēļ tām nepieciešama īpaši izstrādāta pieeja. Tā kā šajā jomā diskusijas starptautiskā un Savienības kontekstā vēl nav atrasts galīgs risinājums, pašlaik vēl nav iespējams ietvert konkrētus noteikumus finanšu un apdrošināšanas jomā.**

Grozījums Nr. 10

Direktīvas priekšlikums 6.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

procentiem vienmēr jābūt atskaitāmiem līdz konkrētai maksimālajai summai, kuru piemēro, ja atskaitījums pārsniedz ar EBITDA aprēķināto īpatsvaru. Ja nodokļu maksātājs ir daļa no grupas, kura sniedz obligātos konsolidētos pārskatus, tad, piešķirot nodokļu maksātājam tiesības atskaitīt lielākas neto finanšu izmaksas, būtu jāņem vērā visas grupas parādsaistības. Procentu ierobežošanas noteikums būtu jāpiemēro attiecībā uz nodokļu maksātāja neto finanšu izmaksām, neatkarīgi no tā, vai izmaksu pamatā esošais parāds radies valstī, pārrobežu situācijā Savienībā vai ar trešām valstīm. Ir **vispārēji atzīts**, ka uz finanšu sabiedrībām, proti, finanšu iestādēm un apdrošināšanas sabiedrībām, arī būtu jāattiecinā procentu atskaitīšanas ierobežojumi, **šajā nolūkā gan, iespējams, īstenojot īpaši izstrādātu pieeju.**

Grozījums

(6a) Ja ilgtermiņa infrastruktūras projekti, kas ir sabiedrības interesēs, tiek finansēti, emitējot parāda vērtspapīrus trešai personai, un ja attiecīgā parāda apjoms pārsniedz robežvērtību, kura šajā direktīvā noteikta atbrīvojuma piemērošanai, būtu jāļauj dalībvalstīm ar zināmiem nosacījumiem tomēr piemērot atbrīvojumu trešo personu aizdevumiem, ar ko finansē publiskās infrastruktūras projektus, jo ar ierosinātajiem procentu ierobežošanas noteikumiem šādos gadījumos varētu panākt vēlamojam pretēju rezultātu.

Grozījums Nr. 11

Direktīvas priekšlikums 6.b apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(6b) Peļņas novirzīšana uz slepenības vai zemu nodokļu jurisdikcijām jo īpaši apdraud dalībvalstu nodokļu ieņēmumus un arī iespēju rīkoties vienlīdz taisnīgi pret uzņēmumiem, kuri apiet nodokļus, un uzņēmumiem, kas pilda nodokļu prasības, neatkarīgi no tā vai attiecīgais uzņēmums ir liels vai mazs. Ir būtiski svarīgi ne vien īstenot vispārējos pasākumus, kas šajā direktīvā ierosināti visām jurisdikcijām, bet arī nepieļaut, ka slepenības vai zemu nodokļu jurisdikcijās uzņēmumu ienākuma nodokļa un normatīvā vide ir veidota, balstoties uz nodokļu apiešanas rezultātā gūtas peļņas slēpšanu un uz to, ka netiek pienācīgi īstenoti labas nodokļu pārvaldības vispārējie standarti, piemēram, automātiska informācijas apmaiņa par nodokļiem, vai noklusējot netiek pildītas šo standartu prasības, jo netiek pienācīgi nodrošināta nodokļu tiesību aktu un starptautisko nolīgumu izpilde, ignorējot politisko apņemšanos tos īstenot. Tāpēc ir ierosināti konkrēti pasākumi, lai ar šo direktīvu panāktu, ka slepenības vai zemu nodokļu jurisdikcijas, kas jau pastāv, pilda starptautisko prasību nodrošināt nodokļu pārredzamību un taisnīgumu.

Grozījums Nr. 12

Direktīvas priekšlikums 7. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(7) Izceļošanas nodokļus izmanto, lai valsts uzliktu nodokli tāda nodokļu maksātāja, kas pārvieto aktīvus vai savu rezidenci nodokļu vajadzībām ārpus valsts nodokļu jurisdikcijas, jebkura kapitāla

(7) Izceļošanas nodokļus izmanto, lai valsts uzliktu nodokli tāda nodokļu maksātāja, kas pārvieto aktīvus *vai peļņu* vai savu rezidenci nodokļu vajadzībām ārpus valsts nodokļu jurisdikcijas, jebkura

pieauguma, kas radies tās teritorijā, ekonomiskajai vērtībai, pat ja šis pieaugums izceļošanas laikā vēl nav realizēts. Tādēļ ir nepieciešams konkretizēt situācijas, kurās uz nodokļu maksātājiem attiecas noteikumi par izceļošanas nodokli un tā nerealizētajam kapitāla pieaugumam, kas ietverts pārvietotajos aktīvos, uzliek nodokli. Lai aprēķinātu summas, ir svarīgi noteikt pārvietoto aktīvu tirgus vērtību, pamatojoties uz nesaistītu uzņēmumu darījuma principu. Nepieciešams risināt izceļošanas nodokļa piemērošanu Savienībā un paskaidrot nosacījumus, lai atbilstu Savienības tiesībām. Minētajās situācijās nodokļu maksātājiem vajadzētu būt tiesīgiem vai nu nekavējoties samaksāt novērtēto izceļošanas nodokļa summu, vai atlikt nodokļa summas maksāšanu, to veicot vairāku gadu laikā, iespējams ar procentiem un garantiju, un savas nodokļu saistības nokārtojot pa daļām. Izceļošanas nodoklis nebūtu jāiekasē gadījumos, kad aktīvi tiek pārvesti pagaidu kārtā, ja ir paredzēts tos pārvietot atpakaļ uz aktīvu pārvedēja dalībvalsti un ja pārvešana notikusi, lai ievērotu prudenciālās prasības, vai likviditātes pārvaldības nolūkiem, vai vērtspapīru finansēšanas darījumos, vai ja aktīvi iesniegti kā nodrošinājums.

kapitāla pieauguma, kas radies tās teritorijā, ekonomiskajai vērtībai, pat ja šis pieaugums izceļošanas laikā vēl nav realizēts. Tādēļ ir nepieciešams konkretizēt situācijas, kurās uz nodokļu maksātājiem attiecas noteikumi par izceļošanas nodokli un tā nerealizētajam kapitāla pieaugumam, kas ietverts pārvietotajos aktīvos **vai peļņā**, uzliek nodokli. Lai aprēķinātu summas, ir svarīgi noteikt pārvietoto aktīvu **vai peļņas** tirgus vērtību, pamatojoties uz nesaistītu uzņēmumu darījuma principu. Nepieciešams risināt izceļošanas nodokļa piemērošanu Savienībā un paskaidrot nosacījumus, lai atbilstu Savienības tiesībām. Minētajās situācijās nodokļu maksātājiem vajadzētu būt tiesīgiem vai nu nekavējoties samaksāt novērtēto izceļošanas nodokļa summu, vai atlikt nodokļa summas maksāšanu, to veicot vairāku gadu laikā, iespējams ar procentiem un garantiju, un savas nodokļu saistības nokārtojot pa daļām. Izceļošanas nodoklis nebūtu jāiekasē gadījumos, kad aktīvi **vai peļņa** tiek pārvesti pagaidu kārtā, ja ir paredzēts tos pārvietot atpakaļ uz aktīvu **vai peļņas** pārvedēja dalībvalsti un ja pārvešana notikusi, lai ievērotu prudenciālās prasības, vai likviditātes pārvaldības nolūkiem, vai vērtspapīru finansēšanas darījumos, vai ja aktīvi iesniegti kā nodrošinājums. **Tomēr būtu jāļauj dalībvalstīm šādos gadījumos veikt atskaitīšanu.**

Grozījums Nr. 13

Direktīvas priekšlikums 7.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(7a) Starptautiski uzņēmumi pārāk bieži novirza savu peļņu uz nodokļu oāzēm, nemaksājot nekādus nodokļus vai maksājot ļoti zemas likmes nodokļus. Ar jēdzienu „pastāvīga iestāde” būs precīzi un saistoši definēts tas, ar kādiem

nosacījumiem starptautiska uzņēmuma darījumdarbība ir uzskatāma par labi iedibinātu attiecīgajā valstī. Tādējādi starptautiskajiem uzņēmumiem nāksies godīgi maksāt nodokļus.

Grozījums Nr. 14

Direktīvas priekšlikums 7.b apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(7b) Jēdziens „transfertcena” nozīmē to, kādā veidā un ar kādiem nosacījumiem tiek veikti darījumi starptautiskā uzņēmumā, tostarp tā meitasuzņēmumos un pastkastītes uzņēmumos, kuru peļņu atsavina starptautisks mātesuzņēmums. Tās ir cenas, ko nosaka savstarpējiem darījumiem (piemēram, preču un pakalpojumu apmaiņai) saistītu uzņēmumu grupā, kuri atrodas dažādās valstīs. Šīs cenas nosaka starptautiska uzņēmuma dalībnieki, kuri nav neatkarīgi, tādēļ tās varētu neatbilst neatkarīgā tirgus cenai. Savienībai ir jānodrošina, ka ar nodokli apliekamā starptautisku uzņēmumu peļņa netiek mākslīgi novirzīta uz trešo valstu jurisdikcijām un ka nodokļu bāze, ko starptautisks uzņēmums deklarējis savā valstī, ir atbilstoša faktiskajai darījumdarbībai, kuru attiecīgais uzņēmums tajā ir veicis. Nodokļu maksātāju interesēs ir būtiski samazināt nodokļu dubultās neuzlikšanas risku, ko varētu radīt domstarpības starp divām valstīm par to, kā noteikt nesaistītu pušu darījuma principam atbilstošu atlīdzību par starptautiskiem darījumiem ar saistītajiem uzņēmumiem. Šī sistēma nenodrošina, ka nav iespējams izmantot dažus mākslīgus paņēmienus, sevišķi attiecībā uz produktiem, kuriem nav tirgus cenas (piemēram, franšīzes tiesības vai darījumdarbības pakalpojumi).

Grozījums Nr. 15

Direktīvas priekšlikums 7.c apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(7c) ESAO ir izstrādājusi tā dēvēto grozīto saiknes pieeju „patentlodziņa” režīma sistēmas regulējumam. Šī metode garantē, ka „patentlodziņa” režīma sistēmā zemāku nodokļa likmi piemēro tikai tiem ienākumiem, kas ir saistīti ar pētniecības un izstrādes izdevumiem. Taču jau ir redzams, cik grūti dalībvalstīm ir piemērot jēdzienus „saikne” un „ekonomiskā būtība” inovācijai labvēlīgāka nodokļu režīma vajadzībām. Ja līdz 2017. gada janvārim dalībvalstīm joprojām nebūs izdevies vienādi panākt, ka ir pilnībā īstenota grozītā saiknes pieeja, lai izskaustu kaitējošas „patentlodziņa” režīma sistēmas, kas pašlaik pastāv, tad Komisijai vajadzētu iesniegt jaunu, saistošu likumdošanas priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 116. pantu. KKUINB būtu jānodrošina, ka vairs nav aktuāls jautājums par peļņas novirzīšanu ar intelektuālā īpašuma nodokļu plānošanas palīdzību.

Grozījums Nr. 16

Direktīvas priekšlikums 7.d apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(7d) Izceļošanas nodoklis nebūtu jāiekasē, ja ir pārvesti materiālie aktīvi, no kuriem gūst tā dēvētos aktīvos ienākumus. Šādu aktīvu pārvešana ir uzņēmuma resursu efektīva sadalījuma neatņemams elements, un to neveic galvenokārt nodokļu optimizēšanas un nodokļu apiešanas nolūkā, tāpēc šādu aktīvu pārvešanai šādi noteikumi nebūtu

Grozījums Nr. 17

Direktīvas priekšlikums

8. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

(8) Ņemot vērā to, ka pastāv konkrētas grūtības piešķirt atlaides nodokļu kredīta veidā par ārzemēs samaksātiem nodokļiem, valstis arvien biežāk rezidences valstī cenšas atbrīvot no nodokļiem ārvalstīs gūtu ienākumu. Tomēr šādai pieejai ir neparedzēta nelabvēlīga ietekme, proti, tā sekmē situācijas, kurās ienākums, kam nav uzlikts nodoklis vai uzlikts zems nodoklis, pārvietojas uz iekšējo tirgu un apgrozās Savienībā, daudzos gadījumos neaplikts ar nodokli, izmantojot Savienības tiesībās pieejamos instrumentus. Parasti šādas prakses novēršanai izmanto pārejas klauzulas. Tādēļ ir nepieciešams paredzēt pārejas klauzulu, kura vērsas pret tādiem konkrētiem ārvalstīs gūta ienākuma veidiem, piemēram, peļņas sadale, ienākums no daļu atsavināšanas un pastāvīgās iestādes peļņa, kuri Savienībā ir atbrīvoti no nodokļiem ***un kuru izcelsme ir trešajās valstīs***. Šim ienākumam būtu jāuzliek nodoklis Savienībā, ja tam trešajā valstī uzliktais nodoklis ir zemāks par noteikto līmeni. ***Ņemot vērā to, ka pārejas klauzulā nav prasīta kontrole pār vienību, kurai uzlikts zems nodoklis, un ka tādēļ var nebūt pieejami vienības obligātie pārskati, faktiskās nodokļa likmes aprēķināšana var būt ļoti sarežģīts pasākums. Tādēļ dalībvalstīm, piemērojot pārejas klauzulu, būtu jāizmanto likumiskā nodokļa likme***. Lai novērstu nodokļu dubultu uzlikšanu, dalībvalstīm, kuras piemēro pārejas klauzulu, būtu jāpiešķir atlaide par ārvalstīs samaksāto nodokli.

Grozījums

(8) Ņemot vērā to, ka pastāv konkrētas grūtības piešķirt atlaides nodokļu kredīta veidā par ārzemēs samaksātiem nodokļiem, valstis arvien biežāk rezidences valstī cenšas atbrīvot no nodokļiem ārvalstīs gūtu ienākumu. Tomēr šādai pieejai ir neparedzēta nelabvēlīga ietekme, proti, tā sekmē situācijas, kurās ienākums, kam nav uzlikts nodoklis vai uzlikts zems nodoklis, pārvietojas uz iekšējo tirgu un apgrozās Savienībā, daudzos gadījumos neaplikts ar nodokli, izmantojot Savienības tiesībās pieejamos instrumentus. Parasti šādas prakses novēršanai izmanto pārejas klauzulas. Tādēļ ir nepieciešams paredzēt pārejas klauzulu, kura vērsas pret tādiem konkrētiem ārvalstīs gūta ienākuma veidiem, piemēram, peļņas sadale, ienākums no daļu atsavināšanas un pastāvīgās iestādes peļņa, kuri Savienībā ir atbrīvoti no nodokļiem. Šim ienākumam būtu jāuzliek nodoklis Savienībā, ja tam ***izcelsmes*** valstī uzliktais nodoklis ir zemāks par noteikto līmeni ***un ja nav stabila nodokļu nolīguma ar trešo valsti, kuram ir līdzvērtīgs spēks***. Lai novērstu nodokļu dubultu uzlikšanu, dalībvalstīm, kuras piemēro pārejas klauzulu, būtu jāpiešķir atlaide par ārvalstīs samaksāto nodokli.

Grozījums Nr. 18

Direktīvas priekšlikums

9. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(9) Vispārējus noteikumus par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu (GAAR) nodokļu sistēmās izmanto, lai vērstos pret ļaunprātīgu nodokļu praksi, kas vēl nav aptverta konkrētiem gadījumiem paredzētos noteikumos. Proti, GAAR izmantošanas nolūks ir novērst nepilnības, neskarot konkrētu ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas noteikumu piemērojamību. Savienībā GAAR **piemērošana** būtu **jāattiecina** vienīgi uz struktūrām, kuras **ir „pilnībā mākslīgas” (neīstas); citādā gadījumā nodokļu maksātājam būtu jādod tiesības saviem tirdzniecības darījumiem izvēlēties visefektīvāko nodokļu struktūru.** Tādēļ ir svarīgi nodrošināt to, ka GAAR valstu līmenī, Savienības līmenī un ar trešām valstīm piemēro vienotā veidā, lai nebūtu atšķirību to piemērošanas tvērumā un rezultātos valstu līmenī un pārrobežu situācijās.

Grozījums

(9) Vispārējus noteikumus par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu (GAAR) nodokļu sistēmās izmanto, lai vērstos pret ļaunprātīgu nodokļu praksi, kas vēl nav aptverta konkrētiem gadījumiem paredzētos noteikumos. Proti, GAAR izmantošanas nolūks ir novērst nepilnības, neskarot konkrētu ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas noteikumu piemērojamību. Savienībā GAAR būtu **jāpiemēro** vienīgi struktūrām, kuras **uzskatāmas par kaitējošām.** Tādēļ ir svarīgi nodrošināt to, ka GAAR valstu līmenī, Savienības līmenī un ar trešām valstīm piemēro vienotā veidā, lai nebūtu atšķirību to piemērošanas tvērumā un rezultātos valstu līmenī un pārrobežu situācijās.

Lai būtu iespēja atbilstoši rīkoties interešu konfliktu gadījumā, kas revīzijas uzņēmumiem varētu rasties, sniedzot konsultācijas nodokļu jautājumos, būtu jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 537/2014^{1a}.

^{1a} Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regula (ES) Nr. 537/2014 par īpašām prasībām attiecībā uz obligātajām revīzijām sabiedriskas nozīmes struktūrās un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2005/909/EK (OV L 158, 27.5.2014., 77. lpp.)

Grozījums Nr. 19

Direktīvas priekšlikums

9.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(9a) Struktūru vai struktūru virkni var uzskatīt par neīstu, ja attiecīgajā struktūrā vai struktūru virknē atšķiras noteiktiem ienākumu veidiem (piemēram, no patentiem gūtajiem ienākumiem) uzliktie nodokļi.

Grozījums Nr. 20

**Direktīvas priekšlikums
9.b apsvērums (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(9b) Dalībvalstīm būtu jāievieš sīkāk izstrādāti noteikumi, ar ko precizē, kas tieši ir neīsta struktūra, kura izmanto attiecīgās dalībvalsts nodokļu jurisdikciju. Būtu jāpiemēro sankcijas uzņēmumiem, kuri veicina šādu neīstu struktūru veidošanos. Lai augstākā līmenī nodrošinātu aizsardzību pret nodokļu apiešanas praksi, dalībvalstīm būtu jāvēršas tieši pret tām struktūrām, kuru izveidošanas galvenais vai viens no galvenajiem mērķiem ir negodīgi iegūt nodokļu atvieglojumus.

Grozījums Nr. 21

**Direktīvas priekšlikums
9.c apsvērums (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(9c) Dalībvalstīm būtu jāievieš valsts tiesību aktos noteiktu sankciju sistēma un par to attiecīgi jāinformē Komisija.

Grozījums Nr. 22

**Direktīvas priekšlikums
9.d apsvērums (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(9d) Lai nepieļautu, ka veidojas īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības (piemēram, "pastkastītes uzņēmumi" vai fiktīvi uzņēmumi) ar labvēlīgāku nodokļu režīmu, uzņēmumiem būtu jāatbilst pastāvīgas iestādes un minimālas ekonomiskās būtības definīcijām, kas noteiktas 2. pantā.

Grozījums Nr. 23

**Direktīvas priekšlikums
9.e apsvēruma (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(9e) Būtu jāaizliedz izmantot pastkastītes uzņēmumus tiem nodokļu maksātājiem, kuri darbojas Savienībā. Nodokļu maksātājiem, pildot pienākumu reizi gadā iesniegt pārskatus par katru valsti, būtu nodokļu iestādēm ar pierādījumiem jāapliecina, ka katrai attiecīgā nodokļu maksātāja grupas vienībai ir ekonomiskā būtība.

Grozījums Nr. 24

**Direktīvas priekšlikums
9.f apsvēruma (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(9f) Lai pilnveidotu mehānismus, ar ko Savienībā pašlaik tiek šķirti pārrobežu strīdi par nodokļiem, un lai pievērstos ne vien nodokļu dubultās uzlikšanas, bet arī nodokļu dubultās neuzlikšanas gadījumiem, līdz 2017. gada janvārim būtu jāievieš strīdu izšķiršanas mehānisms, kuram būtu skaidrāki noteikumi un stingrāki izpildes termiņi.

Grozījums Nr. 25

Direktīvas priekšlikums 9.g apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(9g) Pienācīga nodokļu maksātāju identificēšana ir būtiski svarīga efektīvai informācijas apmaiņai starp dalībvalstu nodokļu pārvaldības iestādēm. Šādu identificēšanu vislabāk varētu īstenot, izveidojot saskaņotu vienoto Eiropas nodokļu maksātāja identifikācijas numuru (Taxpayer Identification Number — TIN). Tas ļautu ikvienai trešai personai ātri, viegli un pareizi identificēt un reģistrēt TIN pārrobežu attiecībās un nodrošinātu pamatu efektīvai automatiskajai informācijas apmaiņai starp dalībvalstu nodokļu pārvaldības iestādēm. Komisijai būtu arī aktīvi jāstrādā pie tā, lai līdzīgs identifikācijas numurs tiktu izveidots pasaules mērogā, piemēram, tāds kā globālais juridiskās personas identifikators (LEI), ko izveidojusi LEI regulatīvās uzraudzības komiteja.

Grozījums Nr. 26

Direktīvas priekšlikums 10. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(10) Kontrolētu ārvalstu uzņēmumu (CFC) noteikumu rezultātā kontrolēta meitasuzņēmuma ienākumu, kuram uzlikts zems nodoklis, attiecina uz tā mātesuzņēmumu. Tādējādi mātesuzņēmums kļūst par šā attiecinātā ienākuma nodokļa subjektu tajā valstī, kurā ir tā rezidence nodokļu vajadzībām. Atkarībā no konkrētās valsts politiskajām prioritātēm, CFC noteikumu adresāts var būt viss meitasuzņēmums, kam uzlikts zems nodoklis, vai ienākums, kurš ir mākslīgi novirzīts uz meitasuzņēmumu. Vēlams risināt šāda veida situācijas gan

(10) Kontrolētu ārvalstu uzņēmumu (CFC) noteikumu rezultātā kontrolēta meitasuzņēmuma ienākumu, kuram uzlikts zems nodoklis, attiecina uz tā mātesuzņēmumu. Tādējādi mātesuzņēmums kļūst par šā attiecinātā ienākuma nodokļa subjektu tajā valstī, kurā ir tā rezidence nodokļu vajadzībām. Atkarībā no konkrētās valsts politiskajām prioritātēm, CFC noteikumu adresāts var būt viss meitasuzņēmums, kam uzlikts zems nodoklis, vai ienākums, kurš ir mākslīgi novirzīts uz meitasuzņēmumu. Vēlams risināt šāda veida situācijas gan

trešās valstīs, gan Savienībā. **Lai ievērotu pamatbrīvības**, minēto noteikumu ietekme Savienībā būtu jāattiecina **vienīgi** uz **tādām** struktūrām, kuru **rezultātā peļņa tiek** mākslīgi **novirzīta** no mātesuzņēmuma dalībvalsts uz kontrolētu ārvalstu uzņēmumu (CFC). Šajā gadījumā ienākumu summas, ko attiecina uz mātesuzņēmumu, būtu jākoriģē, par atsauci izmantojot nesaistītu uzņēmumu darījuma principu, lai mātesuzņēmuma valsts uzliktu nodokli CFC ienākumam, ciktāl nav ievērots minētais princips. **No CFC noteikumu darbības jomas būtu jāizslēdz tādas finanšu sabiedrības, kuru rezidences vieta nodokļu vajadzībām ir Savienībā, tostarp šādu sabiedrību pastāvīgās iestādes, kuras atrodas Savienībā. Tā jāriņķojas tādēļ, ka Savienībā CFC tiesību aktu piemērošanas joma būtu jāattiecina tikai uz mākslīgām situācijām, kurās nav ekonomiskās būtības, kas nozīmētu, ka nav domājama finanšu un apdrošināšanas jomas aptveršana, kurās ir daudz regulējuma.**

Grozījums Nr. 27

Direktīvas priekšlikums

11. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

(11) Hibrīdneatbilstības rodas maksājumu (finanšu instrumentu) vai vienību atšķirīga juridiskā raksturojuma dēļ, un šīs atšķirības nāk klajā divu jurisdikciju tiesību sistēmu mijiedarbībā. Šādu neatbilstību sekas bieži ir dubulta atskaitīšana (proti, atskaitīšana abās valstīs) vai ienākuma atskaitīšana vienā dalībvalstī un tā neiekļaušana nodokļa bāzē otrā dalībvalstī. Lai izvairītos no šāda iznākuma, ir nepieciešams paredzēt noteikumus, saskaņā ar ko neatbilstības gadījumā vienai no divām jurisdikcijām būtu jānosaka hibrīda instrumenta vai vienības juridiskais raksturojums un otrai jurisdikcijai tas būtu jāatzīst. Lai gan dalībvalstis Rīcības

trešās valstīs, gan Savienībā. Minēto noteikumu ietekme Savienībā būtu jāattiecina uz **visām** struktūrām, kuru **galvenais mērķis cita starpā ir** mākslīgi **novirzīt peļņu** no mātesuzņēmuma dalībvalsts uz kontrolētu ārvalstu uzņēmumu (CFC). Šajā gadījumā ienākumu summas, ko attiecina uz mātesuzņēmumu, būtu jākoriģē, par atsauci izmantojot nesaistītu uzņēmumu darījuma principu, lai mātesuzņēmuma valsts uzliktu nodokli CFC ienākumam, ciktāl nav ievērots minētais princips. **Nedrīkstētu pieļaut CFC noteikumu un pārejas klauzulas pārklāšanos.**

Grozījums

(11) Hibrīdneatbilstības rodas maksājumu (finanšu instrumentu) vai vienību atšķirīga juridiskā raksturojuma dēļ, un šīs atšķirības nāk klajā divu jurisdikciju tiesību sistēmu mijiedarbībā. Šādu neatbilstību sekas bieži ir dubulta atskaitīšana (proti, atskaitīšana abās valstīs) vai ienākuma atskaitīšana vienā dalībvalstī un tā neiekļaušana nodokļa bāzē otrā dalībvalstī. Lai izvairītos no šāda iznākuma, ir nepieciešams paredzēt noteikumus, saskaņā ar ko neatbilstības gadījumā vienai no divām jurisdikcijām būtu jānosaka hibrīda instrumenta vai vienības juridiskais raksturojums un otrai jurisdikcijai tas būtu jāatzīst. **Ja šāda neatbilstība rodas starp**

kodeksa jautājumu grupā (uzņēmējdarbības nodokļi) ir vienojušās par hibrīda vienību⁴ un hibrīda pastāvīgo iestāžu⁵ nodokļu režīmu Savienībā, kā arī par hibrīda vienību nodokļu režīmu attiecībā ar trešām valstīm, vēl ir nepieciešams pieņemt saistošus noteikumus. ***Visbeidzot, ir nepieciešams ierobežot minēto noteikumu darbības jomu, tos attiecinot vienīgi uz hibrīdneatbilstībām starp dalībvalstīm. Hibrīdneatbilstības starp dalībvalstīm un trešām valstīm vēl jāturpina izvērtēt.***

⁴ Rīcības kodekss (uzņēmējdarbības nodokļi) – Ziņojums Padomei, 16553/14, FISC 225, 11.12.2014.

⁵ Rīcības kodekss (uzņēmējdarbības nodokļi) – Ziņojums Padomei, 9620/15, FISC 60, 11.6.2015.

dalībvalsti un trešo valsti, tiesības aplikat šādu darījumu ar nodokli būtu jāpatur dalībvalstij. Lai gan dalībvalstis Rīcības kodeksa jautājumu grupā (uzņēmējdarbības nodokļi) ir vienojušās par hibrīda vienību⁴ un hibrīda pastāvīgo iestāžu⁵ nodokļu režīmu Savienībā, kā arī par hibrīda vienību nodokļu režīmu attiecībā ar trešām valstīm, vēl ir nepieciešams pieņemt saistošus noteikumus.

⁴ Rīcības kodekss (uzņēmējdarbības nodokļi) – Ziņojums Padomei, 16553/14, FISC 225, 11.12.2014.

⁵ Rīcības kodekss (uzņēmējdarbības nodokļi) – Ziņojums Padomei, 9620/15, FISC 60, 11.6.2015.

Grozījums Nr. 28

Direktīvas priekšlikums 11.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(11a) Savienības mērogā būtu jānosaka un jāizveido izsmelošs „melns saraksts”, kurā būtu norādītas nodokļu oāzes un valstis, kas ar labvēlīgu nodokļu režīmu kropļo konkurenci, šajā sarakstā iekļaujot arī attiecīgās Savienības dalībvalstis. Šis „melns saraksts” būtu jāpapildina, norādot, kādas sankcijas ir piemērojamas jurisdikcijām, kas nesadarbojas, un finanšu iestādēm, kuras darbojas nodokļu oāzēs.

Grozījums Nr. 29

Direktīvas priekšlikums 12.a apsvērums (jauns)

(12a) Tas, ka savlaicīgi nav pieejama vispusīga un būtiska informācija par starptautisku uzņēmumu grupu nodokļu plānošanas stratēģijām, ir viens no faktoriem, kas rada vislielākās grūtības nodokļu iestādēm. Šādai informācijai vajadzētu būt pieejamai, lai nodokļu iestādes varētu nevilcinoties reaģēt uz nodokļu risku un tādēļ to veiksmīgāk izvērtēt, kā arī mērķtiecīgi īstenot kontroles pasākumus un norādīt, kādi grozījumi ir jāveic spēkā esošajos tiesību aktos.

Grozījums Nr. 30

Direktīvas priekšlikums 14. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

(14) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas galvenais mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus kopējo noturību pret nodokļu apiešanas praksi pārrobežu situācijās, šo mērķi nevar pietiekami labi sasniegt, dalībvalstīm rīkojoties atsevišķi. Valstu ienākuma nodokļa sistēmas ir atšķirīgas un dalībvalstu neatkarīga rīcība tikai palielinātu iekšējā tirgū tiešo nodokļu jomā pastāvošo sadrumstalotību. Tādējādi neefektivitāte un traucējumi saglabātos atšķirīgu valstu pasākumu mijiedarbībā. Rezultāts būtu saskaņotības trūkums. Ņemot vērā to, ka liela apmēra neefektivitāte iekšējā tirgū galvenokārt izraisa pārrobežu rakstura problēmas, novēršanas pasākumi būtu jāpieņem Savienības līmenī. Tādēļ ir svarīgi pieņemt risinājumus, kas darbojas visā iekšējā tirgū, un to var labāk panākt Savienības līmenī. Tādējādi Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir

Grozījums

(14) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas galvenais mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus kopējo noturību pret nodokļu apiešanas praksi pārrobežu situācijās, šo mērķi nevar pietiekami labi sasniegt, dalībvalstīm rīkojoties atsevišķi. Valstu ienākuma nodokļa sistēmas ir atšķirīgas un dalībvalstu neatkarīga rīcība tikai palielinātu iekšējā tirgū tiešo nodokļu jomā pastāvošo sadrumstalotību. Tādējādi neefektivitāte un traucējumi saglabātos atšķirīgu valstu pasākumu mijiedarbībā. Rezultāts būtu saskaņotības trūkums. Ņemot vērā to, ka liela apmēra neefektivitāte iekšējā tirgū galvenokārt izraisa pārrobežu rakstura problēmas, novēršanas pasākumi būtu jāpieņem Savienības līmenī. Tādēļ ir svarīgi pieņemt risinājumus, kas darbojas visā iekšējā tirgū, un to var labāk panākt Savienības līmenī. Tādējādi Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir

vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai. Nosakot minimālo aizsardzības līmeni iekšējā tirgū, direktīvas mērķis ir panākt vien minimālo saskaņotības pamatlīmeni Savienībā, kas nepieciešams tās mērķu sasniegšanai.

vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai. Nosakot minimālo aizsardzības līmeni iekšējā tirgū, direktīvas mērķis ir panākt vien minimālo saskaņotības pamatlīmeni Savienībā, kas nepieciešams tās mērķu sasniegšanai. *Taču tad, ja nodokļu tiesiskā regulējuma pārstrādāšanas rezultātā būtu pieņemta regula, ar ko vēršas pret nodokļu bāzes samazināšanas praksi, būtu bijusi iespēja panākt labāku rezultātu, garantējot vienādus apstākļus visā iekšējā tirgū.*

Grozījums Nr. 31

**Direktīvas priekšlikums
14.a apsvēruma (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(14a) Komisijai būtu jāveic izmaksu un ieguvumu analīze un jāizvērtē, kā augsts nodokļu līmenis varētu ietekmēt kapitāla aizplūšanu atpakaļ uz trešām valstīm, kurās ir spēkā zemas nodokļu likmes.

Grozījums Nr. 32

**Direktīvas priekšlikums
14.b apsvēruma (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(14b) Visos tirdzniecības nolīgumos un ekonomisko partnerattiecību nolīgumos, kuros Savienība ir viena no līgumslēdzējiem, būtu jāiekļauj noteikumi par labas pārvaldības veicināšanu nodokļu jautājumos, tā cenšoties panākt lielāku pārredzamību un apkarot kaitējošu nodokļu praksi.

Grozījums Nr. 33

**Direktīvas priekšlikums
15. apsvēruma**

Komisijas ierosinātais teksts

(15) Komisijai būtu jāizvērtē šīs direktīvas īstenošana ***pēc trim gadiem no tās*** stāšanās spēkā un par to jāziņo Padomei. Dalībvalstīm būtu jāpaziņo Komisijai visa informācija, kas nepieciešama šim novērtējumam,

Grozījums

(15) Komisijai būtu ***jāizveido īpašs uzraudzības mehānisms, lai nodrošinātu, ka šī direktīva tiek pareizi īstenota un ka dalībvalstis vienādi interpretē tajā noteiktos pasākumus. Komisijai būtu jāizvērtē šīs direktīvas īstenošana, kad būs pagājuši trīs gadi pēc direktīvas*** stāšanās spēkā, un par to jāziņo ***Eiropas Parlamentam un*** Padomei. Dalībvalstīm būtu jāpaziņo ***Eiropas Parlamentam un*** Komisijai visa informācija, kas nepieciešama šim novērtējumam,

Grozījums Nr. 34

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. punkts – 1.a apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1a) „nodokļu maksātājs” ir korporatīva vienība, uz kuru attiecas šīs direktīvas darbības joma;

Grozījums Nr. 35

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. punkts – 4.a apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

4a) „autorhonorāra izmaksas” ir izmaksas, ko rada maksājumi, kurus veic, lai izmantotu autortiesības vai iegūtu to izmantošanas tiesības attiecībā uz literatūras, mākslas vai zinātnes darbu, tostarp kinematogrāfijas filmām un programmatūru, jebkuru patentu, preču zīmi, dizainparaugu vai modeli, plānu, slepenu formulu vai procesu, vai ar rūpniecisku, komerciālu vai zinātnisku pieredzi saistītu informāciju, vai jebkādu citu nemateriālu īpašumu; maksājumus par rūpniecisku, komerciālu vai zinātnisku iekārtu izmantošanu vai

izmantošanas tiesībām uzskata par autorhonorāra izmaksām;

Grozījums Nr. 36

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. punkts – 4.b apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

4b) „slepenības vai zemu nodokļu jurisdikcija” ir jurisdikcija, kas no 2016. gada 31. decembra atbilst kādam no šiem kritērijiem:

(a) nenotiek automātiska informācijas apmaiņa ar visiem daudzpusējā kompetentās iestādes nolīguma parakstītājiem saskaņā ar 2014. gada 21. jūlijā publicēto ESAO standartu "Finanšu konta informācijas nodokļu jomā automātiskas apmaiņas globālo standarts";

(b) nav reģistra, kurā būtu norādīti vismaz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/849^{1a} noteiktajam minimālajam standartam atbilstošo korporatīvo vienību, trastu un tiem līdzīgu juridisko struktūru faktiskie īpašnieki (galīgie labumguvēji);

(c) normatīvie un administratīvie akti vai prakse nodrošina uzņēmumiem labvēlīgu nodokļu režīmu pat tad, ja uzņēmums attiecīgajā valstī neveic nekādu reālu darbību un tam šajā valstī nav būtiskas ekonomiskās klātbūtnes;

(d) likumiskā uzņēmumu ienākuma nodokļa likme ir mazāka par 60 % no vidējās svērtās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes Savienībā.

^{1a} Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 20. maija Direktīva (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

Grozījums Nr. 37

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. punkts – 7.a apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

7a) „pastāvīga iestāde” ir konkrēta darījumdarbības vieta, kas atrodas dalībvalstī, ar kuras starpniecību citas dalībvalsts uzņēmums pilnībā vai daļēji veic savu darījumdarbību; šo definīciju piemēro arī gadījumos, kad attiecībā uz pilnībā dematerializētās digitālās darbības iesaistītiem uzņēmumiem tiek uzskatīts, ka tiem ir pastāvīga iestāde kādā no dalībvalstīm, ja šiem uzņēmumiem ir ievērojams darbības īpatsvars attiecīgās dalībvalsts ekonomikā;

Grozījums Nr. 38

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. punkts – 7.b apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

7b) „nodokļu oāze” ir jurisdikcija ar vienu vai vairākiem šādiem tai raksturīgiem kritērijiem:

(a) nerezidenti neuzliek nodokļus vai piemēro tikai nominālo nodokļa likmi;

(b) normatīvie akti vai administratīvā prakse neļauj īstenot efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļiem ar citām jurisdikcijām;

(c) normatīvie vai administratīvie akti nepieļauj nodokļu pārredzamību vai arī nav spēkā prasība veikt būtisku

darījumdarbību;

Grozījums Nr. 39

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. punkts – 7.c apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

7c) „minimāla ekonomiskā būtība” ir cita starpā arī ar digitālo ekonomiku saistīto faktoru kopums, pēc kura uzņēmumu var definēt, pamatojoties uz faktiskiem kritērijiem, piemēram, uz to, ka attiecīgai struktūrai ir cilvēkresursi un materiālie resursi, vadības autonomija, reālas juridiskas personas statuss un attiecīgā gadījumā noteikta veida aktīvi;

Grozījums Nr. 40

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. punkts – 7.d apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

7d) „Eiropas nodokļu maksātāja identifikācijas numurs” jeb „TIN” ir numurs, kas noteikts Komisijas 2012. gada 6. decembra paziņojumā, kurā ir ietverts rīcības plāns, kā pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu nemaksāšanu; ;

Grozījums Nr. 41

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. punkts – 7.e apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

7e) „transfertcena” ir cena, par kuru uzņēmums savu materiālo īpašumu vai nemateriālos aktīvus pārved uz saistītajiem uzņēmumiem vai sniedz tiem pakalpojumus;

Grozījums Nr. 42

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. punkts – 7.f apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

7f) „„patentlodziņa” režīms” ir sistēma, kurā nodokļu atvieglojumu saņemšanai atbilstošos ienākumus no intelektuālā īpašuma aprēķina, nosakot sakarību starp attiecināmiem intelektuālā īpašuma aktīvu veidošanas izdevumiem (kas izteikti kā procentuāla daļa no kopējiem intelektuālā īpašuma aktīvu veidošanas izdevumiem) un ienākumiem, kuri gūti no attiecīgajiem intelektuālā īpašuma aktīviem; šajā sistēmā par intelektuālā īpašuma aktīviem tiek uzskatīti tikai patenti vai tiem līdzvērtīgas darbības nemateriālais īpašums, un ar tās palīdzību definē jēdzienus „attiecināmie izdevumi”, „kopējie izdevumi” un „ienākumi no intelektuālā īpašuma aktīviem”;

Grozījums Nr. 43

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. punkts – 7.g apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

7g) „pastkastītes uzņēmums” ir jebkāda juridiska persona, kurai nav ekonomiskās būtības un kura ir izveidota tikai nodokļu vajadzībām;

Grozījums Nr. 44

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. punkts – 7.h apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

7h) „ar nodokļu maksātāju saistīta persona vai uzņēmums” nozīmē, ka pirmās personas īpašumā ir vairāk nekā 25 % no otrās personas daļām vai ka trešās personas īpašumā ir vairāk nekā

25 % no pirmās un otrās personas daļām;

Grozījums Nr. 45

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. punkts – 7.i apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

7i) „hibrīdneatbilstība” nozīmē, ka starp nodokļu maksātāju vienā dalībvalstī un saistīto uzņēmumu (kā tas definēts saskaņā ar piemērojamo uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu) citā dalībvalstī vai trešā valstī ir izveidojusies situācija, kurā finanšu instrumenta vai vienības atšķirīga juridiskā raksturojuma dēļ ir iespējams šāds rezultāts:

(a) tas pats maksājums, tie paši izdevumi vai tie paši zaudējumi tiek atskaitīti gan tajā dalībvalstī, kur veikts maksājums vai radušies izdevumi vai zaudējumi, gan arī otrā dalībvalstī vai trešā valstī („dubulta atskaitīšana”); vai

(b) maksājums tiek atskaitīts dalībvalstī vai trešā valstī, kur tas veikts, bet tas pats maksājums netiek attiecīgi iekļauts nodokļu bāzē otrā dalībvalstī vai trešā valstī („atskaitīšana bez iekļaušanas nodokļu bāzē”).

Grozījums Nr. 46

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2. Pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas ir atskaitāmas tajā taksācijas gadā, kad tās ir radušās, nepārsniedzot 30 % no nodokļu maksātāja rezultāta pirms procentiem, nodokļiem, nolietojuma un amortizācijas (EBITDA) vai **EUR 1 000 000**, izvēloties lielāko summu. EBITDA aprēķina, ar nodokli apliekamam ienākumam pieskaitot atpakaļ neto procentu izdevumu summas,

2. Pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas ir atskaitāmas tajā taksācijas gadā, kad tās ir radušās, nepārsniedzot 20 % no nodokļu maksātāja rezultāta pirms procentiem, nodokļiem, nolietojuma un amortizācijas (EBITDA) vai **EUR 2 000 000**, izvēloties lielāko summu. EBITDA aprēķina, ar nodokli apliekamam ienākumam pieskaitot atpakaļ neto procentu izdevumu summas,

kuras koriģētas nodokļu aprēķināšanas nolūkiem, un citu izmaksu, kas līdzvērtīgas procentiem, summas, kā arī nolietojuma un amortizācijas summas, kuras koriģētas nodokļu aprēķināšanas nolūkiem.

kuras koriģētas nodokļu aprēķināšanas nolūkiem, un citu izmaksu, kas līdzvērtīgas procentiem, summas, kā arī nolietojuma un amortizācijas summas, kuras koriģētas nodokļu aprēķināšanas nolūkiem.

Grozījums Nr. 47

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 2.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2.a Dalībvalstis šā panta 2. punktu var nepiemērot pārsniedzošām aizņēmumu izmaksām, ja tās rodas saistībā ar trešo personu aizdevumiem, ko izmanto tādu publiskās infrastruktūras projektu finansēšanai, kuru īstenošana ilgst vismaz 10 gadus un kuras dalībvalsts vai Savienība uzskata par vispārējas sabiedriskas nozīmes projektiem.

Grozījums Nr. 48

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

4. Attiecīgā taksācijas gada EBITDA, kas pārsniedz tajā vai iepriekšējos taksācijas gados nodokļu maksātājam radušās aizņēmumu izmaksas, var pārnest uz nākamajiem taksācijas gadiem.

4. Attiecīgā taksācijas gada EBITDA, kas pārsniedz tajā vai iepriekšējos taksācijas gados nodokļu maksātājam radušās aizņēmumu izmaksas, **piecus gadus** var pārnest uz nākamajiem taksācijas gadiem.

Grozījums Nr. 49

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

5. Aizņēmumu izmaksas, kuras nevar atskaitīt tekošajā taksācijas gadā saskaņā ar 2. punktu, ir atskaitāmas **turpmākajos**

5. Aizņēmumu izmaksas, kuras nevar atskaitīt tekošajā taksācijas gadā saskaņā ar 2. punktu, ir atskaitāmas **nākamajos piecos**

taksācijas gados, nepārsniedzot **30 procentus** no EBITDA, tāpat kā attiecīgo gadu aizņēmumu izmaksas.

taksācijas gados, nepārsniedzot **20 %** no EBITDA, tāpat kā attiecīgo gadu aizņēmumu izmaksas.

Grozījums Nr. 50

Direktīvas priekšlikums

4. pants – 6. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

6. Šā panta 2. līdz 5. punktu nepiemēro finanšu sabiedrībām.

Grozījums

6. Šā panta 2. līdz 5. punktu nepiemēro finanšu sabiedrībām. **Šā panta piemērošanas joma Komisijai nevilcinoties jāpārskata gadījumā, ja tiek panākta vienošanās ESAO līmenī un Komisija konstatē, ka ESAO vienošanos ir iespējams īstenot Savienības līmenī.**

Grozījums Nr. 51

Direktīvas priekšlikums

4.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

4.a pants

Pastāvīga iestāde

1. Konkrēta darījumdarbības vieta, kuru nodokļu maksātājs izmanto vai uztur, ir uzskatāma par pastāvīgu iestādi, ja pats nodokļu maksātājs vai ar to cieši saistīta persona konkrētajā vietā vai kādā citā vietā tajā pašā valstī veic darījumdarbību un ja:

(a) viena vai otra vieta ir nodokļu maksātāja vai ar to cieši saistītas personas pastāvīga iestāde šā panta nozīmē; vai ja

(b) kopējai darbībai, kas veidojas, apvienojot nodokļu maksātāja un ar to cieši saistītās personas darbību vienā vietā vai tā paša nodokļu maksātāja vai ar to cieši saistītu personu darbību abās vietās, nav sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs, ar nosacījumu, ka nodokļu maksātāja un ar to cieši saistītās personas

darbība vienā vietā vai tā paša nodokļu maksātāja vai ar to cieši saistītu personu darbība abās vietās ir savstarpēji papildinoši saskaņotas darījumdarbības elementi.

2. Ja persona valstī rīkojas nodokļu maksātāja vārdā, un tas nozīmē, ka tā parasti slēdz līgumus vai arī tai parasti ir galvenā loma līgumslēgšanas procesā, kura rezultātā sistemātiski tiek noslēgti līgumi, ko nodokļu maksātājs būtiski negroza, un ja šie līgumi ir noslēgti:

(a) nodokļu maksātāja vārdā;

(b) lai pārdotu īpašumu, kas pieder nodokļu maksātājam vai ko nodokļu maksātājam ir tiesības izmantot, vai arī lai piešķirtu lietošanas tiesības attiecībā uz šādu īpašumu; vai

(c) lai nodokļu maksātājs sniegtu pakalpojumus, ir uzskatāms, ka nodokļu maksātājam attiecīgajā valstī ir pastāvīga iestāde visām darbībām, ko attiecīgā persona veic nodokļu maksātāja vārdā, ar nosacījumu, ka šādas personas darbība nav palīgdarbība vai sagatavošanas darbība, kuras veikšana vienā konkrētā darījumdarbības vietā nenozīmē, ka attiecīgā darījumdarbības vieta ir pastāvīga iestāde šā punkta nozīmē.

3. Piemērojamos valsts tiesību aktus un divpusējos nolīgumus par nodokļu dubultu neuzlikšanu dalībvalstis pielāgo šim pantam.

4. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus, ar ko nosaka jēdzienus „sagatavošanas darbība” un „palīgdarbība”.

Grozījums Nr. 52

**Direktīvas priekšlikums
4.b pants (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

4.b pants

Uz pastāvīgu iestādi attiecināmā peļņa

- 1. Dalībvalstī gūta peļņa, kas attiecināma uz 4.a pantā minēto pastāvīgo iestādi, ir arī peļņa, ko šāda iestāde varētu gūt, jo īpaši veicot darījumus ar citām uzņēmuma struktūrdaļām, ja tie būtu atsevišķi patstāvīgi uzņēmumi, kuri līdzīgos apstākļos veic to pašu darījumdarbību, un šajā sakarībā ņem vērā arī attiecīgās pastāvīgās iestādes aktīvus un riskus.*
- 2. Ja dalībvalsts attiecīgi pielāgo šā panta 1. punktā minēto peļņu, kas attiecināma uz pastāvīgo iestādi, un nodokļus, tad atbilstoši būtu jāpielāgo arī peļņa un nodokļi citās dalībvalstīs, tā nepieļaujot nodokļu dubultu uzlikšanu.*
- 3. Īstenojot 7. darbību saskaņā ar ESAO Rīcības plānu pret nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu, ESAO pašlaik pārskata ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam 7. panta noteikumus par peļņu, kas attiecināma uz pastāvīgām iestādēm, un, tiklīdz šie noteikumi būs atjaunināti, dalībvalstis attiecīgi pielāgos piemērojamos valsts tiesību aktus.*

Grozījums Nr. 53

**Direktīvas priekšlikums
4.c pants (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

4.c pants

Slepenības vai zemu nodokļu jurisdikcijas

- 1. Dalībvalsts var piemērot ienākumu izcelsmes vietā ieturēto nodokli maksājumiem, ko no vienības attiecīgajā dalībvalstī saņem vienība, kura atrodas slepenības vai zemu nodokļu jurisdikcijā.*
- 2. Ja maksājumi netiek veikti tieši vienībai, kura atrodas slepenības vai zemu nodokļu jurisdikcijā, bet var pamatoti pieņemt, ka tie šādai vienībai ir netieši*

paredzēti (piemēram, tiek tikai izmantoti starpnieki citās jurisdikcijās), tad arī uz šādiem maksājumiem attiecas šā panta 1. punkts.

3. Nolīgumus par nodokļu dubultu neuzlikšanu, saskaņā ar kuriem ienākumu izcelsmes vietā ieturēto nodokli šādā līmenī pašlaik piemērot nav iespējams, dalībvalstis laikus atjaunina, lai likvidētu jebkādas juridiskos šķēršļus, kas kavētu šī kolektīvās aizsardzības pasākuma īstenošanu.

Grozījums Nr. 54

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 1. punkts – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

1. Nodokļu maksātājs maksā nodokli, kura apmērs atbilst pārvesto aktīvu tirgus vērtībai izceļošanas laikā, no kuras atņemta to vērtība nodokļu vajadzībām, jebkurā no šādiem gadījumiem:

Grozījums

1. Nodokļu maksātājs maksā nodokli, kura apmērs atbilst pārvesto aktīvu tirgus vērtībai **aktīvu** izceļošanas laikā, no kuras atņemta to vērtība nodokļu vajadzībām, jebkurā no šādiem gadījumiem:

Grozījums Nr. 55

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 1. punkts – a apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(a) nodokļu maksātājs pārved aktīvus no galvenā biroja uz pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai **trešajā** valstī;

Grozījums

(a) nodokļu maksātājs pārved aktīvus no galvenā biroja uz pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai **trešā** valstī **un pārvešanas dēļ galvenā biroja dalībvalstij vairs nav tiesību aplikt pārvestos aktīvus ar nodokli;**

Grozījums Nr. 56

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 1. punkts – b apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(b) nodokļu maksātājs pārved aktīvus no

Grozījums

(b) nodokļu maksātājs pārved aktīvus no

savas pastāvīgās iestādes dalībvalstī uz savu galveno biroju vai uz citu pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai trešā valstī;

savas pastāvīgās iestādes dalībvalstī uz savu galveno biroju vai uz citu pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai trešā valstī ***un pārvešanas dēļ pastāvīgās iestādes dalībvalstij vairs nav tiesību aplikt pārvestos aktīvus ar nodokli;***

Grozījums Nr. 57

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 1. punkts – d apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(d) nodokļu maksātājs pārceļ pastāvīgo iestādi ***ārpus kādas dalībvalsts.***

Grozījums

(d) nodokļu maksātājs pārceļ pastāvīgo iestādi ***uz citu dalībvalsti vai uz trešo valsti un pārceļšanas dēļ pastāvīgās iestādes dalībvalstij vairs nav tiesību aplikt pārvestos aktīvus ar nodokli.***

Grozījums Nr. 58

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 1. punkts – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Šā punkta pirmās daļas c) apakšpunkta ***nolūkiem*** jebkāda aktīvu turpmāka pārvešana no pastāvīgās iestādes, kura atrodas pirmajā dalībvalstī un ar kuru aktīviem ir faktiskā saikne, uz trešo valsti, ir uzskatāma par atsavināšanu par tirgus vērtību.

Grozījums

Šā punkta pirmās daļas c) apakšpunkta ***nozīmē*** jebkāda aktīvu, ***tostarp peļņas,*** turpmāka pārvešana no pastāvīgās iestādes, kura atrodas pirmajā dalībvalstī un ar kuru aktīviem ir faktiskā saikne, uz trešo valsti, ir uzskatāma par atsavināšanu par tirgus vērtību.

Grozījums Nr. 59

Direktīvas priekšlikums

5. pants – 2. punkts – a apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(a) nodokļu maksātājs pārved aktīvus no galvenā biroja uz pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai trešajā valstī, kura ir puse Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu („EEZ līgums”);

Grozījums

(a) nodokļu maksātājs pārved aktīvus, ***tostarp peļņu,*** no galvenā biroja uz pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai trešajā valstī, kura ir puse Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu („EEZ līgums”);

Grozījums Nr. 60

Direktīvas priekšlikums
5. pants – 2. punkts – b apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(b) nodokļu maksātājs pārved aktīvus no savas pastāvīgās iestādes dalībvalstī uz savu galveno biroju vai uz citu pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai trešā valstī, kura ir puse EEZ līgumā;

Grozījums

(b) nodokļu maksātājs pārved aktīvus, ***tostarp peļņu***, no savas pastāvīgās iestādes dalībvalstī uz savu galveno biroju vai uz citu pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai trešā valstī, kura ir puse EEZ līgumā;

Grozījums Nr. 61

Direktīvas priekšlikums
5. pants – 4. punkts – b apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(b) pārvestie aktīvi vēlāk tiek pārvesti uz trešo valsti;

Grozījums

(b) pārvestie aktīvi, ***tostarp peļņa***, vēlāk tiek pārvesti uz trešo valsti;

Grozījums Nr. 62

Direktīvas priekšlikums
5. pants – 4. punkts – d apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(d) nodokļu maksātājs bankrotē vai tiek likvidēts.

Grozījums

(d) nodokļu maksātājs ***ir sācis norēķināties ar kreditoriem***, bankrotē vai tiek likvidēts.

Grozījums Nr. 63

Direktīvas priekšlikums
5. pants – 7. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

7. Šo pantu nepiemēro aktīvu pārvešanai pagaidu kārtā, ja paredzēta aktīvu pārvešana atpakaļ uz aktīvu pārvedēja dalībvalsti.

Grozījums

7. Šo pantu nepiemēro aktīvu pārvešanai pagaidu kārtā, ja paredzēta aktīvu pārvešana atpakaļ uz aktīvu pārvedēja dalībvalsti, ***un to nepiemēro arī tad, ja tiek pārvesti materiālie aktīvi, lai gūtu ienākumu no aktīvas darījumdarbības. Lai saņemtu atbrīvojumu, nodokļu maksātājam būs***

jāpierāda savām nodokļu iestādēm, ka ienākums ārvalstīs ir gūts no aktīvas darījumdarbības, piemēram, ar attiecīgu izziņu, kas saņemta no ārvalstu nodokļu iestādēm.

Grozījums Nr. 64

Direktīvas priekšlikums 5.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

5.a pants

Transfertcena

1. Kā norādīts 2010. gada 18. augustā publicētajās ESAO pamatnostādņēs "Transfertcenu noteikšanas pamatnostādnes starptautiskiem uzņēmumiem un nodokļu iestādēm", uzņēmuma peļņā var iekļaut un līdz ar to aplikt ar nodokļiem jebkuru peļņu, ko uzņēmums būtu varējis gūt, bet nav guvis šādu iemeslu dēļ:

(a) vienas valsts uzņēmums tieši vai netieši piedalās otras valsts uzņēmuma pārvaldībā vai kontrolē, vai tam pieder daļa no šī otras valsts uzņēmuma kapitāla; vai

(b) vienas un tās pašas personas tieši vai netieši piedalās vienas valsts uzņēmuma pārvaldībā vai kontrolē, vai tām pieder daļa no šī uzņēmuma kapitāla, un vienlaikus tās tieši vai netieši piedalās otras valsts uzņēmuma pārvaldībā vai kontrolē, vai tām pieder daļa no otras valsts uzņēmuma kapitāla; un

(c) gan vienā, gan otrā gadījumā abu uzņēmumu komerciālajās un finanšu attiecībās saistošie noteikumi, par ko tie ir vienojušies vai kas tiem ir noteikti, atšķiras no noteikumiem, par kuriem būtu vienojušies divi neatkarīgi (savstarpēji nesaistīti) uzņēmumi.

2. Ja viena valsts iekļauj šīs valsts uzņēmuma peļņā (un attiecīgi apliek ar nodokļiem) peļņu, attiecībā uz kuru otras

valsts uzņēmums ir aplikts ar nodokļiem šajā otrā valstī, un šī iekļautā peļņa ir peļņa, ko būtu guvis pirmās minētās valsts uzņēmums, ja noteikumi, par kuriem vienojušies abi šie uzņēmumi, būtu bijuši tādi kā divu neatkarīgu uzņēmumu vienošanās rezultātā panāktie, tad otra valsts atbilstoši koriģē nodokļa summu, ko iekasē no šīs peļņas. Nosakot šo korekciju, pienācīgi ņem vērā citus šīs direktīvas noteikumus un valstu nodokļu iestādes vajadzības gadījumā savstarpēji apspriežas.

Grozījums Nr. 65

Direktīvas priekšlikums 6. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Dalībvalstis neatbrīvo nodokļu maksātāju no nodokļa par tādiem ārvalstīs gūtiem ienākumiem, kurus nodokļu maksātājs ir saņēmis kā sadalīto peļņu no vienības trešajā valstī vai kā ienākumus no daļu atsavināšanas, kas tam piederējušas vienībā trešajā valstī, vai kā ienākumus no pastāvīgās iestādes, kura atrodas trešajā valstī, ja vienības rezidences valstī vai pastāvīgās iestādes atrašanās valstī tās peļņai ir uzliekams nodoklis, kura **likumiskā** uzņēmumu ienākuma nodokļa likme ir mazāka par **40 procentiem no nodokļu maksātāja dalībvalsts uzņēmumu ienākuma nodokļu sistēmā piemērojamās likumiskās nodokļa likmes**. Minētajos apstākļos nodokļu maksātājs maksā nodokli par ārvalstīs gūtajiem ienākumiem, atskaitot nodokli, kas samaksāts trešajā valstī kā daļa no tā nodokļu saistībām tā rezidences valstī nodokļu vajadzībām. Atskaitījums nedrīkst pārsniegt nodokļa summu, kura aprēķināta pirms atskaitīšanas, par to ienākumu, kuram var uzlikt nodokli.

Grozījums

1. Dalībvalstis neatbrīvo nodokļu maksātāju no nodokļa par tādiem ārvalstīs gūtiem ienākumiem, **kuri nav radušies aktīvas darbības rezultātā** un kurus nodokļu maksātājs ir saņēmis kā sadalīto peļņu no vienības trešajā valstī vai kā ienākumus no daļu atsavināšanas, kas tam piederējušas vienībā trešajā valstī, vai kā ienākumus no pastāvīgās iestādes, kura atrodas trešajā valstī, ja vienības rezidences valstī vai pastāvīgās iestādes atrašanās valstī tās peļņai ir uzliekams nodoklis, kura uzņēmumu ienākuma nodokļa likme ir mazāka par **15 %**. Minētajos apstākļos nodokļu maksātājs maksā nodokli par ārvalstīs gūtajiem ienākumiem, atskaitot nodokli, kas samaksāts trešajā valstī kā daļa no tā nodokļu saistībām tā rezidences valstī nodokļu vajadzībām. Atskaitījums nedrīkst pārsniegt nodokļa summu, kura aprēķināta pirms atskaitīšanas, par to ienākumu, kuram var uzlikt nodokli. **Lai saņemtu atbrīvojumu, nodokļu maksātājam būs jāpierāda savām nodokļu iestādēm, ka ienākums ārvalstīs ir gūts no aktīvas darbības, piemēram, ar attiecīgu izziņu, kas saņemta no ārvalstu nodokļu iestādēm.**

Grozījums Nr. 66

Direktīvas priekšlikums 6. pants – 1.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1.a Šā panta 1. punktu piemēro arī Savienībā.

Grozījums Nr. 67

Direktīvas priekšlikums 6. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2. Pirmo punktu nepiemēro **šādiem zaudējumu veidiem:**

2. Pirmo punktu nepiemēro **zaudējumiem, kas radušies ārvalstīs.**

a) zaudējumi, kas radušies nodokļu maksātāja, kas ir rezidents, pastāvīgajai iestādei trešā valstī;

b) zaudējumi no daļu atsavināšanas tādā vienībā, kuras rezidence nodokļu vajadzībām ir trešā valstī.

Grozījums Nr. 68

Direktīvas priekšlikums 7. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1. Neīstas struktūras vai to virknes, kuru **pastāvēšanas objektīvais** iemesls ir gūt tādas nodokļu priekšrocības, **kuras** ir pretrunā citādā gadījumā piemērojamo nodokļu normu priekšmetam vai nolūkam, neņem vērā uzņēmumu ienākuma nodokļa saistību aprēķināšanas vajadzībām. Struktūra var ietvert vairākus posmus vai daļas.

1. Neīstas struktūras vai to virknes, kuru **izveidošanas galvenais** iemesls **vai viens no galvenajiem iemesliem** ir gūt tādas nodokļu priekšrocības, **kas** ir pretrunā citādā gadījumā piemērojamo nodokļu normu priekšmetam vai nolūkam, **un kuras, ņemot vērā visus attiecīgos faktus un apstākļus, nav reālas**, neņem vērā uzņēmumu ienākuma nodokļa saistību aprēķināšanas vajadzībām. Struktūra var ietvert vairākus posmus vai daļas.

Direktīvas priekšlikums

7. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. Ja saskaņā ar 1. punktu netiek ņemta vērā struktūra vai struktūru virkne, nodokļu saistības aprēķina, par atsauci izmantojot ekonomisko būtību saskaņā ar **valsts tiesību aktiem**.

Grozījums

3. Ja saskaņā ar 1. punktu netiek ņemta vērā struktūra vai struktūru virkne, nodokļu saistības aprēķina, par atsauci izmantojot ekonomisko būtību saskaņā ar **2. pantu**.

Grozījums Nr. 70

Direktīvas priekšlikums

7. pants – 3.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

3.a *Lai panāktu, ka šī direktīva tiek pilnībā īstenota, dalībvalstis nodrošina savas valsts nodokļu pārvaldības un jo īpaši nodokļu revīzijas iestādes ar atbilstošu personālu, kompetenci un budžeta resursiem, kā arī ar resursiem, kas vajadzīgi nodokļu pārvaldības iestāžu personāla apmācībai tādās jomās kā pret nodokļu nemaksāšanu un nodokļu apiešanu vērsta pārrobežu sadarbība un automatiska informācijas apmaiņa.*

Grozījums Nr. 71

Direktīvas priekšlikums

8. pants – 1. punkts – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

1. Vienības **nesadalītos** ienākumus iekļauj nodokļu maksātāja nodokļu bāzē, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

Grozījums

1. Vienības ienākumus iekļauj nodokļu maksātāja nodokļu bāzē, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

Grozījums Nr. 72

Direktīvas priekšlikums

8. pants – 1. punkts – b apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(b) *saskaņā ar vienības valstī piemērojamo vispārējo režīmu* peļņai ir uzliekams uzņēmumu ienākuma nodoklis, kura *faktiskā* likme ir mazāka par 40 % *no faktiskās nodokļa likmes, ko piemērotu saskaņā ar nodokļu maksātāja dalībvalstī piemērojamo uzņēmumu ienākuma nodokļu sistēmu;*

Grozījums

(b) *vienības* peļņai ir uzliekams uzņēmumu ienākuma nodoklis, kura likme ir mazāka par 15 %; *šo likmi aprēķina, ņemot vērā peļņu pirms to darbību veikšanas, kuras šīs valstis ievieš, lai samazinātu nodokļu bāzi, kam piemēro šo likmi; šo likmi katru gadu pārskata, ņemot vērā ekonomiskās attīstības tendences pasaules tirdzniecībā;*

Grozījums Nr. 73

Direktīvas priekšlikums

8. pants – 1. punkts – c apakšpunkts – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

(c) vairāk nekā 50 procenti no ienākumiem, ko ir uzkrājusi vienība, ir attiecināmi uz jebkuru no šādām kategorijām:

Grozījums

(c) vairāk nekā 25 procenti no ienākumiem, ko ir uzkrājusi vienība, ir attiecināmi uz jebkuru no šādām kategorijām:

Grozījums Nr. 74

Direktīvas priekšlikums

8. pants – 1. punkts – c apakšpunkts – viia punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(viia) ienākumi ir gūti, pārdodot preces nodokļu maksātājam vai tā saistītajiem uzņēmumiem, ja vien tās nav standarta preces, ar kurām regulāri tirgojas nesaistītas puses un kurām ir vispārzināma cena.

Grozījums Nr. 75

Direktīvas priekšlikums

8. pants – 1. punkts – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktu piemēro finanšu sabiedrībām tikai tādā gadījumā, ja vairāk nekā **50** procenti no vienības ienākumiem minētajās kategorijās radušies darījumos ar nodokļu maksātāju vai tā saistītajiem uzņēmumiem.

Grozījums Nr. 76

Direktīvas priekšlikums

8. pants – 2. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

2. Dalībvalstis nepiemēro šā panta 1. punktu, ja vienības rezidence nodokļu vajadzībām ir dalībvalstī vai trešā valstī, kas ir puse EEZ līgumā, vai nepiemēro attiecībā uz trešās valsts vienības pastāvīgo iestādi, kura atrodas dalībvalstī, ja vien vienības iestāde nav ***pilnībā mākslīga***, vai, ciktāl vienība savas darbības laikā iesaistās neīstās struktūrās, kuru izveidošanas objektīvais iemesls ir nodokļu priekšrocību gūšana.

Grozījums Nr. 77

Direktīvas priekšlikums

10.pants – virsraksts

Komisijas ierosinātais teksts

Hibrīdneatbilstības

Grozījums Nr. 78

Direktīvas priekšlikums

10. pants – 1. punkts

Grozījums

Šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktu piemēro finanšu sabiedrībām tikai tādā gadījumā, ja vairāk nekā **25** procenti no vienības ienākumiem minētajās kategorijās radušies darījumos ar nodokļu maksātāju vai tā saistītajiem uzņēmumiem.

Grozījums

2. Dalībvalstis nepiemēro šā panta 1. punktu, ja vienības rezidence nodokļu vajadzībām ir dalībvalstī vai trešā valstī, kas ir puse EEZ līgumā, vai nepiemēro attiecībā uz trešās valsts vienības pastāvīgo iestādi, kura atrodas dalībvalstī, ja vien vienības iestāde nav ***izturējusi būtības noteikšanai paredzēto testu*** vai ciktāl vienība savas darbības laikā iesaistās neīstās struktūrās, kuru izveidošanas objektīvais iemesls ir nodokļu priekšrocību gūšana. ***Apdrošināšanas sabiedrību gadījumā, ja mātesuzņēmums ar paša meitasuzņēmumu starpniecību pārāpdrošina savus riskus, to uzskata par neīstu struktūru.***

Grozījums

Hibrīdneatbilstības ***starp dalībvalstīm***

Komisijas ierosinātais teksts

Ja divas dalībvalstis vienam un tam pašam nodokļu maksātājam (hibrīda vienībai), tostarp tā pastāvīgajām iestādēm vienā vai vairākās dalībvalstīs, dod atšķirīgu juridisko raksturojumu un tā rezultātā rodas tāda situācija, kurā tā paša maksājuma, to pašu izdevumu vai to pašu zaudējumu atskaitīšana tiek veikta gan tajā ***dalībvalstī***, kur veikts maksājums vai radušies izdevumi vai zaudējumi, gan ***citā dalībvalstī***, vai arī tāda situācija, kurā maksājums tiek atskaitīts tajā ***dalībvalstī***, kurā tas tiek veikts, un tas pats maksājums netiek atbilstoši iekļauts ***citā dalībvalstī***, tad juridisko raksturojumu, ko hibrīda vienībai dod tā ***dalībvalsts***, kurā veikts maksājums, radušies izdevumi vai zaudējumi, izmanto arī otra ***dalībvalsts***.

Grozījums Nr. 79

Direktīvas priekšlikums 10. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Ja divas ***dalībvalstis*** vienam un tam pašam maksājumam (hibrīda instrumentam) dod atšķirīgu juridisko raksturojumu un tā rezultātā rodas tāda situācija, kurā maksājums tiek atskaitīts tajā ***dalībvalstī***, kur tas tiek veikts, un tas pats maksājums netiek atbilstoši iekļauts ***citā dalībvalstī***, tad juridisko raksturojumu, ko hibrīda instrumentam dod tā ***dalībvalsts***, kurā veikts maksājums, izmanto arī otra ***dalībvalsts***.

Grozījums Nr. 80

Direktīvas priekšlikums 10. pants – 2.a daļa (jauna)

Grozījums

Ja divas dalībvalstis vienam un tam pašam nodokļu maksātājam (hibrīda vienībai), tostarp tā pastāvīgajām iestādēm vienā vai vairākās dalībvalstīs, dod atšķirīgu juridisko raksturojumu un tā rezultātā rodas tāda situācija, kurā tā paša maksājuma, to pašu izdevumu vai to pašu zaudējumu atskaitīšana tiek veikta gan tajā ***valstī***, kur veikts maksājums vai radušies izdevumi vai zaudējumi, gan ***otrā valstī***, vai arī tāda situācija, kurā maksājums tiek atskaitīts tajā ***valstī***, kurā tas tiek veikts, un tas pats maksājums netiek atbilstoši iekļauts ***otrā valstī***, tad juridisko raksturojumu, ko hibrīda vienībai dod tā ***valsts***, kurā veikts maksājums, radušies izdevumi vai zaudējumi, izmanto arī otra ***valsts***.

Grozījums

Ja divas ***valstis*** vienam un tam pašam maksājumam (hibrīda instrumentam) dod atšķirīgu juridisko raksturojumu un tā rezultātā rodas tāda situācija, kurā maksājums tiek atskaitīts tajā ***valstī***, kur tas tiek veikts, un tas pats maksājums netiek atbilstoši iekļauts ***otrā valstī***, tad juridisko raksturojumu, ko hibrīda instrumentam dod tā ***valsts***, kurā veikts maksājums, izmanto arī otra ***valsts***.

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Dalībvalstis atjaunina nolīgumus par nodokļu dubultu neuzlikšanu, ko tās noslēgušas ar trešām valstīm, vai sarunu procesā kopīgi vienojas par līdzvērtīgiem nolīgumiem, lai nodrošinātu, ka šā panta noteikumi ir piemērojami dalībvalstu pārrobežu attiecībās ar trešām valstīm.

Grozījums Nr. 81

Direktīvas priekšlikums 10.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

10.a pants

Hibrīdneatbilstības ar trešām valstīm

Ja starp dalībvalsti un trešo valsti ir izveidojusies hibrīdneatbilstība, kuras rezultātā iespējama dubulta atskaitīšana, tad dalībvalsts neļauj atskaitīt attiecīgo maksājumu, ja vien tāpat jau nav rīkojusies trešā valsts.

Ja starp dalībvalsti un trešo valsti ir izveidojusies hibrīdneatbilstība, kuras rezultātā iespējama atskaitīšana bez iekļaušanas nodokļu bāzē, tad dalībvalsts neļauj atskaitīt attiecīgo maksājumu vai neiekļaut to nodokļu bāzē, ja vien tāpat jau nav rīkojusies trešā valsts.

Grozījums Nr. 82

Direktīvas priekšlikums 10.b pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

10.b pants

Faktiskā nodokļa likme

Komisija izstrādā vienotu metodi faktiskās nodokļa likmes aprēķināšanai katrā dalībvalstī, tā nodrošinot iespēju sagatavot

dalībvalstīs piemērojamo faktisko nodokļa likmju salīdzinošu tabulu.

Grozījums Nr. 83

**Direktīvas priekšlikums
10.c pants (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

10.c pants

*Pasākumi pret nodokļu nolīgumu
ļauņprātīgu izmantošanu*

*1. Dalībvalstīs groza noslēgtos
divpusējos nodokļu nolīgumus, lai tajos
iekļautu šādus noteikumus:*

*(a) klauzulu, ar ko nodrošina, ka abas
nolīguma puses apņemas panākt nodokļa
samaksāšanu tur, kur notiek saimnieciskā
darbība un tiek radīta vērtība;*

*(b) pielikumu, ar ko precizē, ka
divpusēju līgumu mērķis ir ne vien
nepieļaut nodokļu dubultu uzlikšanu, bet
arī cīnīties pret nodokļu nemaksāšanu un
nodokļu apiešanu;*

*(c) klauzulu par ļauņprātīgas
izmantošanas vispārēju aizliegumu,
pamatojoties uz tā dēvēto galvenā mērķa
testu, kā tas definēts Komisijas 2016. gada
28. janvāra ieteikumā par pasākumu
īstenošanu pret nodokļu nolīgumu
ļauņprātīgu izmantošanu
(C(2016)271 final);*

*(d) jēdziena „pastāvīga iestāde”
definīciju, kas atbilst ESAO
Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu
ienākumiem un kapitālam 5. panta
definīcijai.*

*2. Komisija līdz 2017. gada
31. decembrim sagatavo priekšlikumu par
Eiropas pieeju nodokļu nolīgumiem, lai
izstrādātu vienota Eiropas nodokļu
nolīguma paraugu, ar ko galarezultātā
varētu aizstāt tūkstošiem divpusējo
nolīgumu, kurus dalībvalstīs noslēgušas
katra atsevišķi;*

3. Dalībvalstis atsakās parakstīt divpusējus nolīgumus ar jurisdikcijām, kuras neievēro Savienībā pieņemto labas nodokļu pārvaldības principu obligātos standartus, vai atturas no nolīgumu parakstīšanas ar šādām jurisdikcijām.

Grozījums Nr. 84

Direktīvas priekšlikums 10.d pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

10.d pants

Labas nodokļu pārvaldība

Starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos un ekonomisko partnerattiecību nolīgumos, kuros Savienība ir viena no līgumslēdzējiem, Komisija iekļauj noteikumus par labas pārvaldības veicināšanu nodokļu jautājumos, tā cenšoties panākt lielāku pārredzamību un apkarot kaitējošu nodokļu praksi.

Grozījums Nr. 85

Direktīvas priekšlikums 10.e pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

10.e pants

Sankcijas

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas. Minētos noteikumus un pasākumus dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai un paziņo tai arī jebkādus turpmākus grozījumus, kas skar šos noteikumus un pasākumus.

Grozījums Nr. 86

Direktīvas priekšlikums

11. pants – virsraksts

Komisijas ierosinātais teksts

Pārskatīšana

Grozījums

Pārskatīšana *un uzraudzība*

Grozījums Nr. 87

Direktīvas priekšlikums

11. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Komisija novērtē šīs direktīvas īstenošanu *pēc trim gadiem no tās* stāšanās spēkā un par to ziņo Padomei.

Grozījums

1. Komisija novērtē šīs direktīvas īstenošanu, *kad ir pagājuši trīs gadi pēc direktīvas* stāšanās spēkā, un par to ziņo *Eiropas Parlamentam un* Padomei.

Grozījums Nr. 88

Direktīvas priekšlikums

11. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai visu informāciju, kas nepieciešama šīs direktīvas īstenošanas novērtējumam.

Grozījums

2. Dalībvalstis paziņo *Eiropas Parlamentam un* Komisijai visu informāciju, kas nepieciešama šīs direktīvas īstenošanas novērtējumam.

Grozījums Nr. 89

Direktīvas priekšlikums

11. pants – 2.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2.a Lai būtu iespējams īstenot koordinētu Eiropas pieeju cīņai pret nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu, Komisija izveido īpašu uzraudzības mehānismu, kas nodrošina, ka šī direktīva tiek pilnībā un atbilstīgi

īstenota un ka dalībvalstis pareizi interpretē visas tajā noteiktās definīcijas un pieprasītos pasākumus.

Grozījums Nr. 90

Direktīvas priekšlikums 11.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

11.a pants

Eiropas nodokļu maksātāja identifikācijas numurs

Komisija līdz 2016. gada 31. decembrim iesniedz likumdošanas priekšlikumu par saskaņotu, vienotu Eiropas nodokļu maksātāja identifikācijas numuru, lai automātiskā informācijas apmaiņa par nodokļiem Savienībā būtu efektīvāka un ticamāka.

Grozījums Nr. 91

Direktīvas priekšlikums 11.b pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

11.b pants

Obligāta automātiska informācijas apmaiņa nodokļu jomā

Lai nodrošinātu pilnīgu pārredzamību un šīs direktīvas noteikumu pareizu īstenošanu, īsteno obligātu automātisku informācijas apmaiņu nodokļu jomā, kā paredzēts Padomes Direktīvā 2011/16/ES^{1a}.

^{1a} Padomes 2011. gada 15. februāra Direktīva 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).